

ŽENSKÁ HLÍDKA

Podatelka M. Burešová

Q. M. VYŠEOČIL:

BILÝ VŘES.

Z těch bílých květů, tolik mně drážděb, čímž mlou vlní hřbitovní, podivnou vůni večerů vlahých, ztrávených pod starou jabloní.

Kolem je smutek státních těch polí, jako by na ně mraz mrazem dých'... Oči mě bojí a srdce bolí... Proč je tak smutný měsíce svít?

Vím, zvolna zvanon bílé ty sněti, jakoby na ně mraz mrazem dých'... Ach, zda též přijde, dráhé mé děti, mé hlavy zlobit napadl' sněh'...

Láska k vlasti a národu byla u všech kmenů lidských i u jed notlivěv popudem k velikým činům a základem mocí, vzneseno stí a slávy jejich. Láska vlaste necká je jedna z eností nejpřed nějších a jest každému nutnou Škola vzbuzujíc lásku k vlasti. Neboť je úkolem školy vychová vatí pro život i učiti enostem má-li však z mládeže vyrásti po kolení laskon vlasteneckou náde ně, musí se ta útlá bylinka již časné v mladistvé jejich srdce vsá piti i bedlivě je toho dbáti, aby všem útlabrání se rozšířila a v do spělém pak květu zdárnými plo dy svými blaho a štěstí vlastní i národu přisobila. Škola hledí všemožně k tomu, aby mládež vlast a národ poznala.

Vešme mládež k tomu, aby s všímala života, rozvoje a snah národa, aby se učila poznávání potřeb jeho a ve vyšším věku vě dila i hotova byla jemu všestrann ě prospívati. Vstěpůjmež mlá deži občanské činnosti: Dobro činnost, útrpnost, vážnou obozře lou mysl, jemný mravní cit, zapí rání sebe sama, šetrnost, občta vost, skromnost a lidumilství. Ne boť tyto enosti jsou základem, na němž pevně se vystavěti a všem bouřím času vzdorovatí může ve likolepá budova vlastenecké lás ky. Škola vychovávajíc vlastene ckou mládež vlastenecky, aby ná rodu svému vždy a všude ke etí byla, i vlastní své ecle se zasvětila a obětovala. — V. P. M. Š. —

J. R. Vitásek.

Klesáváme často na mysl, když chvillemi se zdává, iakoby dobrá a prospěšná vše padala a špatná vítězila. Proč volati, kam to po vede? Právě vítězné zlo přinášá nejbezpečnější dobro a spásu. Ne boť jenom zlo stá a se v záchv tu moci surové a naduté. Čím zpupnější, tím zralejší k pádu. Ná rodní náš nepřítel propadl již zee la zaslepené evertivosti. Vybore ně. Oddyehněme si, neboť v ní je záruka brzkého vítězství prav dy a spravedlnosti.

Jan Ludecký.

STŘEPINKY DUŠE.

Moje Já! Tvoje Já! Jeho Já! Pro stromy mnozí nevidí les. Pro individua mnozí nevidí národ. A vyhlásí moudře: Les neexistuje... Celá choroba naší intelligence jest v tom, že klade knihu nad člověka, že rozní knihám všech škol a všech jazyků, ale ne jediná mu srdeci lidskému. A přece snah jsou knihy pro člověka a ne na opak. — V. M. S. —

Jos. Paehmayer.

Žijeme ve velikém nannutí, kde nedaleká doba má rozhodovati nad bytím, či nebytím — má roz hodovati o samostatnosti českého národa. Kéž doba ona je nedaleká a slunko vítězné nechť ozáří národ náš a paprsky svými rozá třeje kury ledové kol srdci těch, kamž dosud nebyly vačky, a kde dosud mraz a chladná panuje.

Nadošla doba, kde třeba jedná ti rozhodně, neodkladně, blíží se doba vnoční, kde se vše raduje, "neb má radovati". Ale zrovna jako v loni — ne-li ještě smutněji, budou oslavovatí svátky tyto naši samostatní krajany. Proto, kdo jen trochu může odeleti nějaký ten dollar, když se přiblíží jeden k druhému, seje se přece hodná částka, která nám noublíží, ale tam značně prospěje. Považme, jak strašně trpí lidé v zemích, kde válka tuří. Povinnost a lidskost volá — Pomozte!

PŘÍSPĚVKY PRO VÁLKU POŠTÍŽENÉ KRAJANY.

Odevzdáno celkem Č.N.S.	478.75
Paní Fr. Obdržálek, Birch Tree, Mo.	50
Paní Kateřina Motašik, Hot Springs, Ark.	50
Paní Barbora Hynek, Omaha, Nebr.	50
Paní Anna Filtlová, Morse Bluffs, Nebr.	50
Paní Frances Soukupová, St. Cloud, Minn.	25
Celkem na novo	\$ 225

* Velice jsem byla potěšena návštěvou paní Petronily Davidové z Denver, Colo., jež se zastavila v Omaze několik dnů, jedouce na výhled, a sice do Chicago a Cleve landu, do svého bývalého domova, kde se hodlá zdržeti delší čas. — Paní Davidová mně slíbila, že s námi sdělí v "Ž. H." své dojmy z cest, nanež se předem již těšíme a přejeme hojnost zábavy a šťastný návrat naší etěné přítelkyni.

Kateř. Motašicková, Hot Springs, Ark. — Etěná adu, "Pokrok"! Laskavě promiňte, že jsem se po někdě se zasláním předplatného na milý mi "Pokrok" opozdila, neboť nebylo mi možno pro vše jaké nanežte dříve tak učiniti. Ale jak se říká, lépe pozdě, nežli nikdy. Zbývající obnos předplat něho odvedte pí. podatelce "Ž. H." do sbírky pro válku poš tížené krajany. Žádám za promi nutí mého opozdění a pí. pořada telce přejí mnoho zdraví!

Etěná přítelkyně! Přijměte vše dy dík za zaslání a zároveň za př íspěvek pro ubohé naše krajany. Kéž by vrané přání náš zámož ných Čechů mělo tu noc a záro veň s kovem tam zasláním po modlo uvolniti okovy, jež až do snu svírají náš český národ. Při jímž srdečný pozdrav a těšilo by nás, kdybyste zavítala občs do našeho kroužku dopisovatelce, V úteč —

Terezie Uzlová, South Omaha. — Etěná paní pořadatelko, laska vě promiňte, že vás zase s dopi sem svým obtěžuji, ale ono mi to neudá pokoje, abych totiž neodpo věděla na dopis pí. Kulíkové, kte rý se mně skutečně velice zamlou val. Jen, paní Kulíková, v dopi sování tím směrem pokračujte. Sa ma si myslím, kdyby ženy těšily se z hlasovacího práva, že by s těmi nepoctivými politickými ple tielkami rádně zamáchaly. Však paní Kulíková není jenom snad rozsařná, nýbrž též příkladně po hostinná. Když k nám člověk za vští a ona s paní Skodovou něco k občerstvení hosti svému podá vá, tu se nesmí odvížiti odmlou vat, že si nevezme a podobně, ný brž musí si nabízené vzíti. Mimo to hned též řeknou, zdržte se tu s námi na večeri a žádné vmlou vávni. Ovšem, člověk na oko od poruje, ale při tom zároveň se již v duchu těší, kdyby raději už se děl u tabule a na znamenitých jí dlech si pochutoval. Jako při kladně já jsem se u nich měla. Vmlouvava jsem se pí. Kulíkové i pí. Skodové, že nemám ani dost málo hladu, zatím ale pak jsem pořádný kus masa se zeřim sně dila. Však to byla také pochout ka i s ostatním příkrmem. To by lo v neděli a v úterý zase jsme mě ly schůzku u sestry Burešové. Ale to nebyla schůze, nýbrž právě ho dy, při nichž jsme měly tři druhy koláčů a tu ani ten buláček ko láč nechyběl; místo to různé ovo ce, znamenitá káva, výborné sand viche, tak že jsem si pomyslela — jistě že se paní Burešová vdává. Jelikož jsem tam ale žádného mu že neviděla, tu jsem ihned nhodla, že ta hustina byla pro nás přiky stána. — Musím se teď zmínit o tom pohodování, nás českých žen, při historické parádě na Ak-Sar llen. Co tu bylo zrazování — ne choďte — buďte to ostuda pro ná š Čechy — kdožta já odpovídala, ja ké ostuda! Vždyť se přistružilo do státních českých láta a nebu du přece krás, ani ne špatného provádku! Naopak já si myslím, že tu byla pro nás čest již v prů vedu, v jehož řadě se sám pan prezident Wilson s jeho choť ná řel. Skutečně jsem tomu po

věděná, že jsem se na průvodu podílela a také toho nelituji; ba, až se bude něco podobného pořá dat a budeme pozvány, zase mile ráda půjdú! Původně jsem mysle la, že odměnu za pohodování věnuji Č. N. S., neboť jsem se domnívala, že se poveze. Ježto ale jsme pěkně upaly pěkky, po těch hrubým kaměnem dláždě ných ulicích, takže jsem si celé podrážky u střešív rozbila, roz hodla jsem se, že si k těm dvěma dollarům přidám a budu mít no vé botky. Přes to ale jeden dol lar přece zasílám do sbírky na o samostatnění Čech. A kdyby kaz dý ten Čech, jenž se na nás díval a mnohdy z nevědomosti nám se vysmíval, dal též \$1.00, myslím, že by se sešla hezká sumička. Vy slouchy rovněž si z toho něčeho nedělejte, řekne-li vám totiž ně kdo, že jste s námi pohodovali; neboť jste byly ozlobou našeho oddělení. Však u všech straněch bylo také slyšet — He, jak jsou slíbené ty české děvy. Sama jsem na to hrdě, že jsem měla potěšení při tom vozíku kráčet, ježto mno zí se domnívali, že jsou to moje deary. Nikoliv, vy jste se neza prodaly, nýbrž pro dobrou myš lenku na historickém podkladě obětovaly. A řekne-li vám někdo něco o tom, tu si jednoduše po myslíte: Nobody home, take the elevator upstairs! — Je to holt u některých těch lidí s omezeným mozkiem pouhá bleďá závist! — Díky paní Havlové za její oběto vast, neboť ona nejvíce ženské po South Omaze pro ten záslužný ú čel sháněla, ba i šaty se pro někte ré paní dlužila, tak aby nás byl věšší počet. Také paní Kulíkové se vše přimlouvala a své známé upozorňovala. Také se domnívám, že i ty ostatní paní své oběti ne línají; vždyť to tleskání a po chvalná slova, jichž se nám v prů vedu dostalo, stálo za tisíce dollaru a nímto to samy jsme se též dosti musnaly a při tom všem zábavy užily. Srdečně musela jsem se zasmtit té slavné, jež zastavěny na své svatbě ruce poukazovalo. Im, hezky jí to slušelo v tom ú boru a také není divu, že na ní to muské pokolení zádošťivým o kem pohlíželo. Nyní ale musím již dopis ukončit, neboť se domní vám, že jsem vám toho již dosti napsala. Tedy — Na shledanou!

Etěná přítelkyně! Dobře jste pochopila úkol naší! Vskutku byli ti na omly, kteří v tom vě dělí nějaký přestupek. Znázorova te historii prvých přistěhovalců Státu Nebraska, není přece nic s místa. Všechna čest těm, kteří jsou po drže určené a nedají si své svědčí špatnými proroky. Srde čně vás zdraví a těší se na pokrač ování

Pořadatelka.

Františka Obdržálková, Birch Tree, Mo., 30. září 1916. — Etěná redakce a paní pořadatelko "Ž. H."! Přijměte ode mne srdečný pozdrav a odpuště, že jsem se v předplatným opozdila, neboť můj muž není od minulého dubna do ma a já jsem si toho v čas nepo všíkala, neboť záležitost tu mval vždy na starosti manžel a pamato val, kdy nám na "Pokrok" před platně doebhá. Takto ale milý "Pokrok" vždy s lychtivostí oč ečkávám, abych si jej přečetla a potom hned mužovi zaslala. Nyní ale moje dráhá polovice přijede už brzy domů, a to bude pro něj záje ný dárek, když mu předplatím na "Dení a Nedělní Pokrok". By l bychom si jej již dávno před platili, ale nám zde pošta nejezdí la, až teď a to ještě z druhého mo řstečka a sice každý druhý den, než nám úplně poštou a proto také zaslám vám nyní jinou adresu. My jsme zde měli celé léto velké sucho, tak že na sklizeň se zde žádný netěšil. Vody ve studnách zde není, tak že lidé musí jezdit pro vodu někam do vzdáleného potoka. Mne to trochu překvapí lo, neboť a jára jsem si dělala naději, že na zimu budu mít vše ho dost, když se přičlním. Však teď nemám něčeho a moje naděje je celá zmařená; co ale dělat? Mu šno vyčkat času, jako baba klasu! Že je páda moc kamenitá a samé dubové lesy. My jsme si zde v minulém listopadu koupili farmu a posad náme jen tři akry vyčís těné, kdožta ostatní jest les. Že není možno něčeho si vydělat, pro to můj muž musel odjet pryč, aby chem to mohli splacet. Bohatých farmářů zde není a Čechů není ta ké mnoho — jen asi 4 rodiny, a ty

Pořadatelka.

jsou od nás vzdáleny 5 mil, takže se často nescházíme. V dopise na jdete přiloženou poukázku, jako doplatek na týdenní "Pokrok" a předplatné na "Dení a Nedělní Pokrok". Zároveň přidávám 50c pro válku postižené krajany. Kéž by slunce jednou nad tou nešťas nou zemí své paprsky rozprostře lo. Srdečný pozdrav pí. Johánko vé a pí. Klipové i vám, pí. pořa datelko, a jestli se vám můj dopis zamlouvá, můžete je uveřejnit; pakli ne, tak jej hoďte do koše, budu též spokojena, neboť nejsem v psaní dobře obezralou.

Pořadatelka.

Etěná přítelkyně! Přijměte vše dy dík za zaslání a zároveň za př íspěvek pro válku postižené krajany. Jest vskutku přáním náš všech, by se již jednou pomě ry Čechie zlepšily. Srdečně zdra ví celou vaši etěnou rodinu a těší se na další dopisy od vás —

Etěná přítelkyně! Přijměte vše dy dík za zaslání a zároveň za př íspěvek pro válku postižené krajany. Jest vskutku přáním náš všech, by se již jednou pomě ry Čechie zlepšily. Srdečně zdra ví celou vaši etěnou rodinu a těší se na další dopisy od vás —

Pořadatelka.

L. Miškovská, Omaha, Neb., 10. října 1916. — Etěná paní pořa datelko! Konečně mohu splnit, co jsem slíbila, že totiž opět budu psát do "Ženské Hlídky". Vedra pomínila a nastalo krásné počasí; jak ale dlouho to potrvá, nežli začne foukat ze strnišť, to ovšem mi náč "Weather-man" neví! Však si každý liboval, jaké krás né počasí panuje, když Omaha hostila tak vynikajícího muže a diplomata, presidenta Wilsona a jeho paní. Omaha se vyznamenala a to již dvakrát — totiž v den oslavení americké vlajky a nyní při oslavení padesátiletého jubí lea přijel Nebraska do svazku Spoj. Států a při té příležitosti u vítání presidenta. Popisovat o slavení nebudu, neb to učinilí zdej ší listy, ale mohu jen to dodat, že ten, kdo si nechá uříti tak zvláštní domemní i poučnou slavnost, musí čekat na takovou příle žitost opět padesát let. Byla jsem dychtivá, tak jako každý jiný, sledovat presidenta Wilsona, muže, který tak dobře a v zorně dovede vládnout, když vůkol vše buráče a při tom si v zorně hlídá občaných zájmů. Jako v kongre su World's Purty Federation, spolka, který má záradu hleděti zachovat morální čistotu budoucí generace a též zasadil se o zákon "Child-labor". A pakli nemůže osobně být přítomen, posle jako zástupce spolehlivě vynikající mu že i ženy. Když jsem jej viděla je st v automobilu, jak ve stoje zást upou lidu děkuje, s úctou jsem na něj patřila, neb to byl jediný pre sident, který kdy v stoje jel O mahou. Byli zde presidenti Harri son, Cleveland a jeho paní a Roosevelt, ti ale všichni pohodl ně seděli. Když jsem patřila na pí. Wilsonovou, která seděla u presidenta, tu sledovala jsem, že je skutečně krásná žena, tak jak jest to u ní rozhlášováno. A když tak je kolela a s vřelým svým úsměvem se rozhlížela, tu se mně nasmálo, jaký velký šok udě lala pí. Wilsonová; zdá se mně to, jako v pohádece o "Popelce". E dith Bolling se narodila nad bě kárnou ve velmi malém městečku Wytheville, Virginia. Otec její byl velmi chudý, tak jako mno ho rodin virginských za doby ob čanské války. Měl devět dětí, kte řé musel žít, šatit a vzdělávat z malého příjmu, co okrensi soude ce. S pomocí příbuzných svého otce byla dána s její sestrou do školy "Martha Washington" v Abingdon, Va. Pak byla poslána do proslulé školy "Powell" v Richmondu, v kteréžto škole byla velmi dobrou žačkou a nejvýše po pulární a při tom ale nikdy své le nevystupovala. Když sestra je jí Anna — zvaná "rodinná krás ka" — se provdala za Alex. Galta, soudního stenografa, tu se Stěté na usnula i na Bollingovu rodinu. V domě sestřině se Edith sezná mila s Norman Galtem, bratran ce svého švakra, synem to zá možného zlatníka, který byl znám jako washingtonský "Tiffany". V roce 1896 se ve svém domově ve Wytheville provdala a když pre sident McKinley odbýval zahajova cí ball, sdělila se s ním ve svém svatebním láte. Po smrti svého otce povolala posud zbývající ro dinu do Washingtonu a když sa na v 30. roce orvdověla, vzala na sebe činný sájem v řízení zlatní ckého obchodu Galt & Brothers', v kterém vlastní největší podíl. Pí. Wilsonová je, jak bylo vidět, velmi slavná dáma, má bohatý tmavý vlas, krásné tmavé oči — někdo uznal tmavo-šedé, já bych ale spíše řekla — modro-šedé

(blue-black). Typ Virgifianky, jež rod se stopuje až po Pochon tas. Teď se prane nedívám, že presidentů osobní lékař, dr. Grayson, se z toho raduje, že hrál velkou úlohu v oba-pohém jich seznámení. Proto také se vyjá dril, že je jist, pokud se týče dů stojnosti a osobnosti, že je hodnou družkou Woodrow Wilsona. Sku tečně šla po stupni výš a výše a dnes je první dámou v zemi. A tak je mnoho jiných, které postu pují jednotlivě sice pomalu, ale jistě. Ovšem, každá volí různou dráhu života. Nynější prosperita rodin ukazuje, jaké plány mají do budoucnosti svých dětí, neboť prve při tom rozdílu mezi bohem a dívkou a využití příležitosti, co bylo jim odepřeno. Činek je ten, že tisíce dívek má příležitost domoci se vyššího vzdělání, tak že časem nejenom v knihách, ale příležitostně dráhou života se sta ne do jisté míry samostatnou. Je jisto, že nynější žena se vymkla ze starého rámece zákona a jednoho krásného dne se postaví na úro veň mužů! Proto, Adamové, si dej te pozor! Nemínila jsem se tak rozepsat a proto se omlouvám, neb jak vidím, zabrala jsem dosti mí sta. S pozdravem na vás i etěnáky tudíž končím, však v brzu opět s dopisem mezi vás zavítám.

Pořadatelka.

Etěná přítelkyně! Těší nás va še návštěva "Hlídky" a bylo by záhodno, kdybyste se dostavila ča stěji, na čž se těší —

Pořadatelka.

Telecí kytíčka.

Vyndeť tu velikou kost z telecí kytíčky, ořez a ní všecky kytíčky, pak již sdepej, přemej, masol a vy přikuj; nyní vymaž redlík má žem, vlož do něho tu kytku, dej k ní ty odrezky a kytíčky od kyt ky i od slaniny, pak rozkrájenou cibuli, dobře to přikrej a nech to dusit, až je to hezky hnědé; dej však pozor, aby se to nepřipálilo, proto se musí přilévat po lžiči ho vězí polévky, až to jest měkké; pak dej kytku na jiný redlík, do stávy nalej sklenku vína a dvě sběračky hovězí polévky, zapra ž to hnedou jíškou a do hněda u prazeným cukrem, pak to proeď na kytíčku, dej k tomu ještě bí lého cukru a s půl pomeranče dro bně rozkrájenou kůru, a nech to ještě trochu povařit; potom to dej na mísu a oblož to vůkol pomeran čovými půl-měsíčky; také se může do omáčky nacedit trochu pomer ančové šťavy; v nedostatku pomer ančové může se i citron použít — je to též chutné.

Koláč s jablky.

Vezmi čtyř libry másla a čtyř libry mouky, na vále rukama pro hněť, přidej k tomu koflík mleté ho cukru, trochu strouhaných mandlí a z půl citronu ostronha nou kůru, štipce soli, a zadělej na dvěma žlutky a šťavou z půl cit ronu, těsto dobře prohněť a pak je rozválej na velký podle táfle nebo mísy do kulata přestřížený papír, kraje papíru kolem do vý šky obní, koláč hojně poklad pek ními, na tenouké listky nakráje nými jablky, posyp ho cukrem a drobě usekanými mandlemi a nech ho pěkně upéci.

Guláš.

Vezmi dvě libry kypého hově žího masa z kytý, dobře je nakle pej, nařezej z něho na dva prsty široké na tři prsty dlouhé a na malik tlusté kousky, přemej je v čistě vodě, dej na rendlík na kost ky nakrájenou slaninu, tři na drobně rozkrájené cibule, trochu dymianových listků, vlož do toho ty řízky, malinko to osol, posyp trochu mletým pepřem, dobře to přikrej a nech to dusit; když to počne vysmahovat, polévej po lžiči hovězí polévky, aby se to nepri pářilo. Když jsou řízky dost měk ké, dej je buď jenom tak ve šťavě na teplou mísu, vůkol udelej vě nec ze smažených zemět a dej to na tabuli. Kdo by nebyl milovník cibule a pepře, může oboje vyno chat.

Nebo když jsou řízky dost měk ké, nalej na ně trochu vinného octa, potom tolik hovězí polévky, mnoho-li omáčky je třeba, dej k tomu trochu hnědé jíšky, přilij kyselá hustá smetana, dej trochu drobně rozkrájené citronové kůry a nech to trochu povařit; pak to dej na mísu a vůkol udelej věnce ze smažených zemět, nebo ude lej věnce z naložených okurek. Nebo když jsou řízky dost měk ké, nalej na ně jeden díl hovězí polévky a jeden díl červeného ví na, dej k tomu trochu vinného

octa, trochu hnědé jíšky, trochu citronové kůry, z několika sardelí sardelového másla, a nech to po vařit. Nebo když je maso dost měkké, přilij k tomu hovězí po lévky a trochu dobrého vinného octa, dej do toho hnědé jíšky to lík, mnoho-li třeba, pak upraž a kousek másla trochu cukru hez ky do hněda, dej k tomu trochu drobně rozkrájené citronové kůry, trochu citronové šťavy, neb octa, dle potřeby okolek mážeš udělat buď ze smažených zemět, aneb také z máslového těsta, aneb z malých kypřích knedlíků.

Modní svět.

1846 — Šaty pro dámy. — Strih v 6 velikostech: 34, 36, 38, 40, 42 a 44 palec míry přes prsa. Vyžadují 6 1/2 yardu 44-palecové látky na velikost 36 palec. Sukně při do lením okraji měří 3 1/2 yardu.

1852 — Šaty pro dámy. — Strih v 6 velikostech: 34, 36, 38, 40, 42 a 44 palec míry přes prsa. Na vel kost 36 palec jest zapotřebí 6 3/4 yardu 36-palecové látky.

1862 — Fešný model úboru pro mladší dívky. — Strih ve 3 veliko stech: Na 12, 14 a 16 roků. Jest zapotřebí 2 1/2 yardu 36-palecové látky na živátek a 2 7/8 yardu na suk ni pro velikost na 16 let.

1867 — Šaty pro děvčata. — Strih v 5 velikostech: Na 4, 6, 8, 10 a 12 roků. Velkost na 8 let vy žaduje 3 3/4 yardu 44-palecové látky.

1863 — Dámské šaty o jednom kuse. — Strih v 6 velikostech: 34, 36, 38, 40, 42 a 44 palec míry přes prsa. Velkost na 36 palec vyža duje 6 1/4 yardu 44-palecové látky.

1835 — Zástěra pro dámy. — Strih ve 3 velikostech: Malá, pro střední a velká. Jest zapotřebí 6 1/4 yardu 36-palecové látky na prostřední velkost.

1839 — Šaty pro děvčátka. — Strih ve 4 velikostech: Na 4, 6, 8 a 10 roků. Velkost na 6 let vy žaduje 3 1/2 yardu 44-palecové látky, s 1 1/2 yardu 27-palecové látky na halero a límec.

1875 — Kabátový oblek pro děvčata. — Strih ve 4 velikostech: Na 8, 10, 12 a 14 roků. Vyžaduje 4 1/2 yardu 44-palecové látky na vel kost 12 let.

ASK FOR AND GET SKINNER'S THE HIGHEST QUALITY EGG NOODLES 32 PAGE RECIPE BOOK FREE SKINNER MFG. CO., OMAHA, U.S.A. LARGEST MACARONI FACTORY IN AMERICA